

احکام غسل جنابت

احکام غسل جنابت

س ۱۶۷. آیا شخص جنب می تواند در صورت تنگی وقت با تیمّم و نجاست بدن و لباس نماز بخواند یا این که باید بعد از تطهیر و غسل، نماز را قضا نماید؟

ج. اگر وقت به مقداری نیست که بدن و لباسش را تطهیر کند و یا لباس خود را عوض نماید و به علت سردی هوا و مانند آن نمی تواند نماز خود را برهنه هم بخواند، باید نماز را با تیمّم بدل از غسل جنابت با همان لباس نجس بخواند. این نماز مجزی است و قضای آن بر او واجب نیست.

س ۱۶۸. آیا رسیدن منی به داخل رحم بدون دخول، سبب جنابت زن می شود؟

ج. در این صورت جنابت محقق نمی شود.

س ۱۶۹. آیا بر زنان پس از انجام معاینات داخلی با وسایل طبی غسل واجب می گردد؟

ج. تا زمانی که منی خارج نشود، غسل واجب نیست.

س ۱۷۰. اگر دخول به مقدار حشفه صورت بگیرد، ولی منی خارج نشود و زن نیز به مرحله اوج لذت نرسد، آیا غسل فقط بر زن واجب است یا فقط بر مرد یا بر هر دو؟

ج. با تحقق دخول، ولو به مقدار حشفه، غسل بر هر دو واجب است.

س ۱۷۱. در مورد احتلام زنان، در چه صورتی غسل جنابت بر آنان واجب می شود؟ و آیا رطوبتی که هنگام ملاعبه و شوخی با همسر از آنان خارج می شود، حکم منی را دارد؟ و آیا بدون سست شدن بدن و رسیدن به اوج لذت، غسل بر آن ها واجب می شود؟ به طور کلی در زنان بدون نزدیکی، جنابت چگونه تحقق می یابد؟

ج. اگر زن به اوج لذت جنسی برسد و در آن حال مایعی از او خارج شود جنابت محقق شده و غسل بر او واجب می شود و اگر شک کند که به این مرحله رسیده یا نه و یا شک در خروج مایع داشته باشد، غسل واجب نیست.

س ۱۷۲. آیا خواندن کتاب و یا دیدن فیلم هایی که موجب تحریک شهوت می شود، جایز است؟

ج. جایز نیست.

س ۱۷۳. اگر زن بعد از نزدیکی همسرش با وی، در حالی که منی در رحم او باقی مانده است، بلافاصله غسل نماید و بعد از غسل، منی از رحم خارج شود، آیا غسل او صحیح است؟ آیا منی خارج شده بعد از غسل، پاک است یا نجس و موجب جنابت مجدد می شود یا خیر؟

ج. غسل او صحیح است و رطوبتی که بعد از غسل از او خارج می شود، اگر منی باشد نجس است، ولی اگر منی مرد باشد، باعث جنابت مجدد نمی شود.

س ۱۷۴. مدتی است که مبتلا به شک در غسل جنابت شده ام، به طوری که با همسرم نزدیکی نمی کنم. با این حال حالتی غیرارادی به من دست می دهد که گمان می کنم غسل جنابت بر من واجب شده است و حتی هر روز دو یا سه بار غسل می کنم، و این شک مرا آزار می دهد،

ج. با شک در جنابت حکم جنابت مترتب نمی شود، مگر این که رطوبتی از شما خارج شود که همراه با علامت های شرعی خروج منی باشد یا یقین به خروج منی داشته باشید.

س ۱۷۵. آیا غسل جنابت در حال حیض صحیح است، به طوری که مسقط تکلیف زن جنب باشد؟

ج. صحت غسل در فرض مذکور محل اشکال است.

س ۱۷۶. اگر زن در حال حیض، جنب یا در حال جنابت حیض شود، آیا بعد از پاک شدن از حیض هر دو غسل بر او واجب است؟ یا این که با حدوث جنابت در حال حیض، غسل جنابت بر او واجب نیست زیرا در موقع جنابت پاک نبوده است؟

ج. در هر دو صورت، علاوه بر غسل حیض، غسل جنابت هم واجب است، ولی جایز است که در مقام عمل، به غسل جنابت اکتفا کند، لیکن احوط این است که نیت هر دو غسل را بنماید.

س ۱۷۷. در چه صورتی حکم می شود که رطوبت خارج شده از مرد منی است؟

ج. در مردی که سالم است اگر همراه با شهوت، جستن و سست شدن بدن باشد، حکم منی را دارد.

س ۱۷۸. گاهی اثر گچ یا صابون بعد از غسل کردن در اطراف ناخن های دست و پا مشاهده می شود که در حمام هنگام غسل دیده نمی شد، ولی بعد از خروج از حمام و دقت، سفیدی صابون یا گچ آشکار می شود. در این حال تکلیف چیست؟ در حالی که بعضی از افراد هنگام غسل و وضو به این مسأله جاهل هستند و یا توجهی به آن ندارند و با فرض وجود اثر گچ یا صابون یقین به رسیدن آب به زیر آن حاصل نمی شود.

ج. مجرد وجود اثر گچ یا صابون که بعد از خشک شدن اعضا ظاهر می شود، ضرری به وضو یا غسل نمی رساند، مگر این که دارای جرمی باشد که مانع از رسیدن آب به پوست شود.

س ۱۷۹. یکی از برادران می گوید صحت غسل مشروط به تطهیر بدن از نجاست، قبل از غسل است و اگر تطهیر آن از منی یا غیر آن در اثنای غسل باشد موجب بطلان غسل می شود. بر فرض صحت گفته او و با توجه به این که من جاهل به این مسأله بوده ام، آیا نمازهای گذشته من باطل بوده و قضای آن ها واجب است؟

ج. پاک بودن تمامی بدن قبل از غسل واجب نیست، بلکه پاک بودن هر عضوی هنگام غسل آن کافی است. بنا بر این اگر عضو، قبل از غسل آن، تطهیر شده باشد، غسل و نمازی که با آن خوانده شده، صحیح است. ولی اگر عضو نجس قبل از غسل آن تطهیر نشود، و با یک شستن بخواهد هم آن را پاک کند و هم غسل نماید، غسل باطل است و نمازی که با چنین غسلی خوانده، باطل و قضای آن واجب است.

س ۱۸۰. آیا رطوبتی که از انسان در حال خواب خارج می شود، حکم منی را دارد؟ با آن که می دانیم هیچ یک از علامت های سه گانه (جستن، شهوت و سستی بدن) را ندارد و شخص هم متوجه آن نمی شود مگر وقتی که بعد از بیداری لباس های زیر خود را مرطوب ببیند.

ج. اگر علائم سه گانه یا یکی از آن ها وجود نداشته باشد و یا شک در آن باشد، حکم منی را ندارد مگر این که از راه دیگری یقین کند که منی است.

س ۱۸۱. جوانی هستم که در خانواده فقیری زندگی می کنم و منی به دفعات زیاد از من خارج می شود و خجالت می کشم از پدرم تقاضای پول حمام بکنم، در خانه هم حمام نداریم. تقاضا می کنم مرا راهنمایی فرمایید.

ج. در انجام تکلیف شرعی، حیا معنی ندارد. حیا، عذر شرعی برای ترک واجب نیست. به هر حال

اگر غسل جنابت برای شما امکان ندارد، وظیفه شما برای نماز و روزه، تیمّم بدل از غسل است.

س ۱۸۲. اینجانب با مشکلی مواجه هستم، مشکل من این است که شستن بدنم، هرچند با یک قطره آب، برای بدنم ضرر دارد، حتی مسح هم همین طور است. هنگام شستن بدنم ولو به مقدار کم، علاوه بر عوارض دیگر، تپش قلبم زیاد می شود، آیا با این وضعیت برای من جایز است با همسرم مقاربت نموده و برای چندین ماه تیمّم بدل از غسل نمایم و با آن نماز خوانده و داخل مسجد شوم؟

ج. ترک مقاربت بر شما واجب نیست، و در صورت جنابت و معذور بودن از انجام غسل، وظیفه شرعی شما برای اعمال مشروط به طهارت، تیمّم بدل از غسل جنابت است، و با آن تیمّم داخل مسجد شدن و خواندن نماز و مسّ نوشته قرآن کریم و بقیه اعمالی که انجام آن ها مشروط به طهارت از جنابت است، اشکال ندارد.

س ۱۸۳. استقبال قبله هنگام غسل واجب یا مستحبّ، واجب است یا خیر؟

ج. استقبال قبله در وقت غسل واجب نیست.

س ۱۸۴. آیا غسل کردن با غساله حدث اکبر با توجه به قلیل بودن آب و طهارت بدن قبل از غسل، صحیح است؟

ج. در فرض مرقوم، غسل کردن با آن مانعی ندارد.

س ۱۸۵. اگر از کسی که مشغول غسل جنابت است، حدث اصغر سر بزند، آیا باید دوباره غسل نماید یا آن که غسل را تمام کند و وضو بگیرد؟

ج. حدث اصغر در اثنای غسل به صحّت غسل ضرر نمی رساند و لازم نیست که غسل را از نو شروع کند، ولی چنین غسلی کفایت از وضو برای نماز و سایر اعمال مشروط به طهارت از حدث اصغر نمی کند.

س ۱۸۶. اگر رطوبت غلیظی که شبیه منی است و انسان آن را بعد از بول مشاهده می کند، بدون شهوت و اراده از انسان خارج شود، آیا حکم منی را دارد؟

ج. حکم منی بر آن مترتب نیست، مگر این که یقین به منی بودن آن حاصل شود یا این که هنگام خروج، علامت های شرعی منی را داشته باشد.

س ۱۸۷. کسی که غسل های متعددی اعم از واجب یا مستحبّ بر ذمه او باشد، آیا یک غسل، کفایت از غسل های دیگر می کند؟

ج. اگر به نیت همه آن ها یک غسل به جا آورد، کفایت می کند و اگر در بین آن ها غسل جنابت باشد و به نیت آن غسل کند، از بقیه غسلها هم کفایت می کند. اگرچه احتیاط این است که همه آن ها را نیت نماید.

س ۱۸۸. غیر از غسل جنابت، آیا بقیه غسلها هم کفایت از وضو می کنند؟

ج. کفایت نمی کنند.

س ۱۸۹. به نظر شریف جناب عالی آیا در غسل جنابت جریان آب بر بدن شرط است؟

ج. ملاک، صدق شستن بدن به قصد غسل است و جریان آب بر بدن شرط نیست.

س ۱۹۰. کسی که می داند اگر با نزدیکی با همسرش خود را جنب کند، آبی برای غسل کردن نمی یابد و یا وقت برای غسل و نماز ندارد، آیا می تواند با همسرش نزدیکی نماید؟

ج. در صورت عجز از غسل، اگر قدرت بر تیمم داشته باشد، می تواند با همسرش نزدیکی کند.

س ۱۹۱. آیا در غسل جنابت مراعات ترتیب بین سر و سایر اعضای بدن کافی است یا این که باید بین طرف راست و چپ بدن هم ترتیب رعایت شود؟

ج. ترتیب بین دو طرف بدن با مقدم داشتن طرف راست بر چپ بنا بر احتیاط واجب باید مراعات شود.

س ۱۹۲. آیا هنگام غسل ترتیبی مانعی دارد ابتدا پشت خود را شسته و بعد نیت غسل ترتیبی نموده و آن را به جا آورم؟

ج. شستن پشت و یا هر عضوی از اعضای بدن قبل از نیت غسل و شروع آن، اشکال ندارد. کیفیت غسل ترتیبی به این صورت است که بعد از تطهیر بدن باید نیت غسل نمود و اول سر و گردن را شست، و سپس بنا بر احتیاط واجب طرف راست بدن و در مرحله سوم طرف چپ بدن باید شسته شود.

س ۱۹۳. آیا بر زن واجب است هنگام غسل، اطراف موهایش را هم بشوید؟ و آیا با توجه به این که آب به تمام پوست سر رسیده است، نرسیدن آب هنگام غسل به تمام مو، باعث بطلان غسل می شود؟

ج. بنا بر احتیاط واجب، باید تمام مو شسته شود.